

3) Дрѣбъ се дѣли на дрѣбъ, ако преовър-
 неме подобно предѣльте на дѣлителя, и ѳ-
 множиме двѣте дрѣбки: напр. $\frac{3}{4} : \frac{5}{7} = \frac{3}{4} \times \frac{7}{5}$
 $= \frac{3 \times 7}{4 \times 5} = \frac{21}{20} = 1 \frac{1}{20}$.

Защото ако бы трасилъ нѣкой, колко пжти
 се вмѣщава 5 въ $\frac{3}{4}$, трековало бы да раздѣ-
 лиме $\frac{3}{4}$ на 5, а $\frac{3}{4} : 5 = \frac{3}{20}$. Но това ѳ седмъ
 пжти помалко: понѣже трѣбеше да раздѣли-
 ме не съ 5, но съ число седмидш помалко
 ($\frac{5}{7}$). Тѣмже частно то $\frac{3}{20}$ трѣбе да стане сед-
 мидш поголѣмо сир. числителя 3 трѣбе да
 ѳмножиме со 7, което бьва $\frac{21}{20}$.

Во ѳбще дѣлаше съ числителя нахождаме
 частно толиждш помалко ѳ истинно то,
 колкото ѳдиници ѳма знаменательо дѣли-
 телевъ, и за да найдеме истинно то, трѣбе
 да го ѳмножиме съ тоа знаменатель.

ПРИМЧ. Кога ѳ дѣлительо правилна дрѣбъ,
 частно то ѳ поголѣмо ѳ дѣлимо то: защото
 дѣлительо, като число помалко ѳ ѳдиница та
 вмѣщавасе въ дѣлимо то побече, нѣже кол-
 кото сама та ѳдиница. И тѣка прочее рѣчь-
 та дѣленіе, коаго значи разажчбанѣ ѳдно-
 го количества на равни части, сама по себе
 не се види прилична и за това дѣйство.

4) Кога и дѣлимо то и дѣлительо сѣтъ
 смѣшенни числа, ѳвржщаме сѣкое и въ нѣхъ
 въ ѳдинъ само предѣль (76), и правиме по-
 слѣ дѣленіе то, какъ и въ дрѣги те др сѣи
 напр. $5 \frac{3}{4} : 3 \frac{2}{3} = \frac{23}{4} : \frac{11}{3} = \frac{69}{44} = 1 \frac{25}{44}$.

ПРИМЧ. Во ѳбще, за да найдеме коли-
 ждш се число нѣкое вмѣщава въ дрѣго, трѣбе
 перво да поставиме и двѣте ѳдиновидни: